

**Resums argumentals de les òperes
del Gran Teatre del Liceu
adaptats a les pautes de Lectura Fàcil**
(temporada 2016-2017)

Sumari

Macbeth	3
Les noces de Figaro	7
Elektra	11
Werther	14
Quartett	17
Rigoletto	19
L'holandès errant	23
Le fille du régiment	26
Il trovatore	33

Macbeth (Giuseppe Verdi)

Els personatges

Macbeth	noble i general del rei d'Escòcia
Lady Macbeth	esposa de Macbeth
Banco	general del rei d'Escòcia
Macduff	noble escocès
Malcolm	fill del rei d'Escòcia
Duncan	rei d'Escòcia

On transcorre l'acció

L'acció transcorre en gran part al castell dels Macbeth, a Escòcia, al segle XI.

PRIMER ACTE

Macbeth i Banco, generals del rei Duncan, arriben al bosc de Birnam on es troben amb un grup de bruixes. Sorpresos, les interpel·len i elles s'adrecen a Macbeth anomenant-lo senyor de Glamis i de Caudore i rei d'Escòcia, i a Banco, pare de reis.

En aquell moment arriben missatgers del rei i anuncien a Macbeth que ha estat nomenat senyor de Caudore. El títol pertanyia a un noble que el rei ha fet executar per traïdor. Banco s'horroritza en veure confirmada la primera profecia.

En una sala del castell dels Macbeth, Lady Macbeth llegeix una carta del seu marit, en la qual li explica la profecia de les bruixes. Lady Macbeth veu l'oportunitat de que el seu marit arribi al tron d'Escòcia, assassinant el rei, Duncan. Tem, però, que Macbeth no tingui el coratge de fer-ho.

Un missatger entra i anuncia l'arribada de Macbeth i del rei, que ha decidit passar la nit al castell.
En una conversa entre els dos esposos, Lady Macbeth insisteix al seu marit perquè no desaprofiti aquesta ocasió d'assassinar el rei. Ell angoixat, vacil·la. Però ella insisteix fins convèncer-lo.

Macbeth espera el senyal que li anunciarà que ha arribat el moment propici per assassinar Duncan. Se sent una campana i Macbeth es precipita a les estances on dorm el rei Duncan i l'apunyala.

Arriba la seva dona, i Macbeth es mostra horroritzat i penedit pel crim comès. Lady Macbeth, aparentment tranquil·la, taca de sang les mans dels guàrdies adormits i els posa el punyal al costat.

Comença el dia. Se senten cops a la porta del castell i entren els nobles Macduff i Banco. Macduff ve a despertar el rei i és el primer en descobrir el crim. Entren tots dins la cambra, acompanyats de Malcolm, el fill del rei, i un grup de servidors. Tots ploren la mort del rei.

SEGON ACTE

Macbeth ha esdevingut rei i Malcolm ha fugit a Anglaterra. Això el fa sospitós de la mort del seu pare.

Lady Macbeth, sempre segura d'ella mateixa, decideix que ha arribat el moment d'assassinar Banco i el seu fill Fleance, per evitar que aquest es converteixi en rei, tal com anunciava la segona profecia.

Lady Macbeth s'exalta amb la idea d'un nou crim, i s'abandona amb perversa sensualitat al frenesí del poder.

En un parc proper al castell dels Macbeth, un grup d'assassins a sou de Macbeth esperen Banco i el seu fill per matar-los. Arriben els dos, però només mor Banco. Fleance aconsegueix fugir.

Mentrestant, al castell dels Macbeth, es celebra un banquet. Després d'un alegre brindis proposat per Lady Macbeth, apareix un dels assassins, amb el rostre encara tacat de sang, que d'amagat informa Macbeth de la mort de Banco. Davant els convidats, Macbeth cínicament fingeix estranyar-se de l'absència de Banco, al que considera gran amic, i decideixen començar el banquet.

Macbeth, però, en un deliri provocat pel remordiment,
veu assegut al seu tron el fantasma de Banco.
Només ell el pot veure i se li enfronta,
davant l'estranyesa dels invitats.
La seva dona intenta dissimular i calmar-lo.
Però indiferent a la presència dels cortesans,
ell es mostra decidit a que hi hagi nous vessaments de sang
i a fer que les bruixes li revelin el seu destí.

TERCER ACTE

En una nit de tempesta, a l'interior d'una cova
les bruixes preparen els seus sortilegis
i canten al voltant d'un calderó bullent.

Arriba Macbeth i demana a les bruixes
que li revelin el seu futur.
Utilitzant els seus poder naturals,
fan aparèixer tres esperits que responen a la pregunta del rei:
li aconsellen que no es refiï de Macduff,
li vaticinen que cap home nascut de dona el vencerà;
i que serà invencible fins que no vegi el bosc de Birnam
avançar cap a ell.

Quan Macbeth exigeix saber si els descendents de Banco
pujaran al tron escocès, les bruixes es neguen a contestar.
El calderó desapareix sota terra
i se succeeixen en processó els esperits de vuit reis.
L'últim és el de Banquo que sosté un mirall a la mà.
Macbeth desesperat, veu així confirmada la profecia.
Els fa fora amb gran ira i espant, i cau a terra desmaiada.

En arribar Lady Macbeth i, un cop ha recuperat el coneixement,
explica a la seva esposa les aparicions que ha presenciada.
Està determinat a assassinar la dona i els fills de Macduff,
exiliat a Anglaterra.
Lady Macbeth es mostra satisfeta del coratge del seu marit.

QUART ACTE

A la frontera entre Escòcia i Anglaterra, en el bosc de Birnam,
s'han reunit grups d'exiliats escocesos,
perseguits per la justícia escocesa.

Macduff entre ells, plora la mort de la seva dona i els seus fills
per ordre de Macbeth.
Arriba Malcolm per unir-se a Macduff,
al capdavant d'un nombrós grup de soldats anglesos.
Per dissimular la seva presència,
els fa camuflar amb branques del bosc de Birnam.

De nit, a l'interior de castell dels Macbeth,
la cambrera i el metge de la reina vigilen i esperen,
molt preocupats, un episodi que té lloc nit rere nit:
Lady Macbeth es desperta i evoca els assassinats de Duncan,
de Banco i de la família de Macduff,
i intenta desesperadament fer desaparèixer les taques de sang
que li sembla veure a les seves mans

Macbeth, sol a la seva cambra,
en el castell assetjat per les tropes enemigues
es prepara per afrontar la batalla.
Recorda que, segons el vaticini de les bruixes,
cap home nascut de dona pot destruir-lo.

Les dones de palau i la cambrera de Lady Macbeth
anuncien al rei la mort de la seva esposa.
Macbeth comprèn de sobte que ja no sent interès per la vida
i que ningú no plorarà la seva mort ni honorarà la seva memòria.
Però quan els soldats li anuncien que el bosc de Birnam
avança cap al castell,
reacciona i dóna l'ordre desesperada de resistir.

Macduff i Macbeth s'enfronten en una lluita cos a cos
en la que aquest es veu definitivament perdut
quan el seu rival li diu que no ha nascut de un ser viu,
perquè va ser arrencat del si matern quan la seva mare ja era morta.

Se sent el crit de victòria dels contendents
quan s'anuncia la mort de Macbeth.
Malcolm, fill de Duncan, és aclamat com a nou rei d'Escòcia.

Les noces de Figaro (Wolfgang Amadeus Mozart)

Els personatges

Comte d'Almaviva

Comtessa d'Almaviva

Figaro

criat del comte i promès de Susanna

Suzanna

donzella de la comtessa i promesa de Figaro

Cherubino

un patge

Marcellina

majordoma dels comtes

Don Bartolo

metge

Don Basilio

mestre de música

Don Curzio

jutge

Antonio

jardiner

Barbarina

filla d'Antonio

On transcorre l'acció

L'acció se situa prop de Sevilla, al castell d'Aguas Frescas, propietat del comte d'Almaviva. Aquest es va casar fa uns anys amb Rosina, gràcies a l'ajuda de Figaro que llavors era barber. Ara està ara al seu servei i a punt de casar-se amb Susanna, donzella de la comtessa.

PRIMER ACTE

Habitació de Fígaro i Susanna, al castell dels Comtes d'Almaviva.

Els dos joves, promesos, preparen la cambra on passaran la nit de noces.

Susanna avisa el seu promès que el Comte d'Almaviva vol exercir el dret de cuixa amb ella, tot i que l'havia abolit.

Figaro, indignat, prepara una estratègia per desemascarar Almaviva.

Bartolo, antic tutor de Rosina

es vol venjar de Figaro perquè va aconseguir

que Rosina se n'anés per casar-se amb el Comte.

Bartolo sap que Marcellina va deixar uns diners a Fígaro

amb la condició que si no els hi podia retornar es casaria amb ella.

Per venjar-se, intentarà forçar el casament de Figaro amb Marcellina.

Arriba davant de Susanna el jove patge Cherubino, preocupat perquè el dia abans el comte l'havia sorprès en una situació compromesa amb Barbarina i l'havia amenaçat amb acomiadar-lo. Confessa que estima totes les dones de palau, especialment la Comtessa.

En veure arribar el comte, Cherubino s'amaga darrere un sofà.

El Comte s'insinua a Susanna però en sentir que arriba Basilio, professor de música del castell, s'oculta darrere el mateix sofà que Cherubino, a qui hàbilment Susanna tapa amb les robes de la comtessa.

Basilio fa saber a Susanna que el Comte s'interessa molt per ella i que Cherubino se sent atret per la Comtessa.

En sentir aquestes paraules, el Comte surt de l'amagatall i increpa Basilio.

En un moment donat, alça les robes i descobreix Cherubino.

El Comte, enfurismat en comprendre que Cherubino ha sentit tota la conversa, el fa fora del castell.

Però en aquell moment arriba Figaro amb un seguici de camperols per tal que Almaviva ceneixi el cap de Susanna amb la corona virginal. El comte es veu així obligat, davant de tothom, a renunciar al dret de cuixa.

Però el comte demana postposar la boda per guanyar temps i aconseguir que Marcellina es casi amb Figaro.

Aquest demana clemència per Cherubino i el Comte el destina al seu regiment.

Figaro es burla de la vida militar que haurà de dur Cherubino.

SEGON ACTE

Estances de la Comtessa d'Almaviva.

Aquesta es lamenta d'haver de passar la vida al costat d'un marit que ha deixat de desitjar-la i d'estimar-la.

Llavors Figaro li proposa un pla per desenmascarar el comte: li dirà que la seva esposa té una cita amb un amant aquella nit.

iSusanna citarà al comte en el mateix indret, però qui hi anirà serà Cherubino disfressat de dona.

La comtessa i Susanna estan disfressant de dona Cherubino.

Mentre Susanna surt un moment, arriba Almaviva.

La comtessa amaga el patge en el seu tocador i tanca amb clau.

Almaviva sospita alguna cosa i vol que li obri la porta del tocador, cosa a la que ella es nega, fent-se l'ofesa per la manca de confiança.

El comte l'obliga a acompanyar-lo a buscar eines per esbotzar-la.
Mentre són fora, Susanna fa sortir Cherubino
que escapa per la finestra, i ella s'amaga al tocador.
Quan el comte aconsegueix forçar la porta,
a qui troba dins és a Susanna.

La Comtessa intenta dissimular la seva sorpresa i,
quan el matrimoni sembla reconciliar-se,
arriba Figaro per convocar tothom a la cerimònia prenupcial.

La situació es complica quan Antonio, el jardiner,
arriba per fer saber que algú ha saltat per la finestra,
aixafant-li unes flors.
Figaro diu haver estat ell mateix; però li demanen que aclareixi
de qui eren els papers que Antonio ha trobat al jardí
que resulten ser de Cherubino. Figaro diu que els hi anva a lliurar.

TERCER ACTE

Es celebra el judici pel cas del deute de Figaro amb Marcellina.
El jutge Don Curzio el força a que es decideixi entre pagar-lo
o casar-s'hi.
Figaro esmenta els seus orígens nobles
i que havia estat raptat del bressol per uns bandits.
El tatuatge que du al braç ho prova.
Marcellina el reconeix i declara que Figaro és el fill
que li van raptar quan era petit
i que Bartolo n'és el pare.
Susanna arriba amb els diners que permetran a Figaro
saldar el deute i s'assabenta de qui és en realitat el seu promès.

La Comtessa, sola a les seves estances,
evoca els dolços moments d'amor i de passió amb el seu marit,
esllanguits amb els pocs anys de matrimoni.

Arriba Susanna i li explica la feliç resolució del judici.
La Comtessa li dicta una carta adreçada al comte,
en la qual el cita al jardí, al marge dels plans de Figaro.
subjete la carta amb una agulla i escriu que aquesta sigui retornada.

Es celebren les noces entre Susanna i Figaro
i entre Bartolo i Marcellina.
Susanna lliura la carta al comte que es punxa amb l'agulla,
i això fa desconfiar Figaro.

QUART ACTE

Figaro se n'ha assabentat del pla secret de Susanna
per trobar-se amb el Comte i comença a sospitar
que la seva esposa fa el joc al Comte.

Disfressada de Susanna, la Comtessa va a al jardí
i es deixa seduir pel seu propi marit, que la pren per Susanna.
Aquesta, disfressada amb els vestits de la Comtessa,
es fa trobadissa amb Figaro, que l'acaba reconeixent per la veu.

Un cop aclarida la situació,
esperen el moment per desemascarar el Comte.
En el jardí també s'hi troben Cherubino, Bartolo, Marcellina i Basilio.

El comte, pensant que Figaro sedueix la seva esposa,
que en realitat és Susanna disfressada,
crida tothom per comprometre la Comtessa.
De sobte, aquesta apareix i la trama queda descoberta.

Humiliat, el Comte demana perdó a la seva esposa,
que accepta concedir-li. Reconciliats els amants,
tots es disposen a seguir amb la festa.

Elektra (Richard Strauss)

Els personatges

Elektra	filla de Clitemnestra i Agamemnon, reis de Micenes (Grècia)
Clitemnestra	mare d'Elektra i esposa d'Agamemnon
Orest	germà d'Elektra
Crisòtemis	germana d'Elektra
Egist	amant de Clitemnestra

On transcorre l'acció

L'acció se situa a Micenes, Grècia,
al Palau del rei Agamemnon, després de la Guerra de Troia.

Per tal que els vents li fossin favorables
i permetessin a les seves naus arribar a Troia,
el rei havia sacrificat la seva filla Ifigènia als déus.
Quan 10 anys després torna a Micenes,
la seva esposa, Clitemnestra, que no li ha perdonat aquest crim,
l'assassina amb l'ajut del seu amant Egist.
Elektra jura venjar la mort del pare i confia en el retorn d'Orest,
el seu germà, perquè l'ajudi a dur a terme la venjança.

ÚNIC ACTE

A la vora d'un pou, cinc serventes comenten la vida
que porta Elektra, menyspreada i humiliada per tota la cort,
des que se'n va apartar, com a protesta per l'assassinat
del seu pare a mans de Clitemnestra i d'Egist.
Només una serventa se'n compadeix
i defensa que caldria tractar-la com correspon a una princesa.

Quan les serventes marxen,
Elektra surt del fosc racó on es trobava
i evoca l'assassinat del seu pare.
Espera el retorn del seu germà Orest,
a qui ella havia ajudat a fugir, per venjar-se dels assassins.

Arriba Crisòtemis, germana d'Elektra,
amb qui no comparteix els mateixos sentiments.
Elektra li retreu que no s'enfronti
als que han causat la desgràcia de la família.
Crisòtemis, en canvi, intenta convèncer-la
que s'oblidi de l'odi i del desig de venjança.
Ella només aspira a una vida tranquil·la com a mare i esposa.

Quan senten que s'apropa Clitemnestra,
Crisòtemis s'apressa a fugir per no assistir a l'escena
entre la germana i la mare.

Arriba la reina amb el seu seguici de servents
i parla amb despectiu a la seva filla.
Els servents li segueixen el joc.

Ben aviat, però, Clitemnestra els fa fora
per quedar-se sola amb Elektra.
Li confessa que els malsons no la deixen dormir
i li demana quin sacrifici podria oferir als déus per trobar la pau.
Elektra li deixa entendre que el sacrifici de la seva pròpia vida
seria una manera d'acabar amb els malsons.

Clitemnestra endevina que la seva filla
compta amb el retorn d'Orest
perquè l'ajudi a acomplir la venjança i, espantada, vol marxar.
Però una serventa ve a xiuxiuejar-li quelcom a l'oïda
que la tranquil·litza i la fa esclatar en una forta riallada.

Elektra s'estremeix en sentir el riure de la seva mare.
Aviat en coneix la causa,
quan Crisòtemis torna per anunciar-li que Orest és mort.
Elektra comprèn que ara tot està a les seves mans
i intenta convèncer la seva germana
perquè l'ajudi a matar els dos amants.
Ho vol fer amb la mateixa destal
amb què mataren Agamemnon.
Però Crisòtemis es nega a ajudar-la i fuig horroritzada.
Elektra decideix doncs actuar sola.

En aquell moment arriba un jove
que amaga la seva identitat
i que troba Elektra planyent-se de la seva desgràcia.
Ben aviat la noia s'adona que el jove és Orest.

Després de l'alegria pel retrobament,
els dos germans es preparen per assassinar
Clitemnestra i el seu amant.
Una serventa surt per il·luminar l'entrada de palau
i acompanyar Orest a l'interior.
L'acompanya el seu tutor que, després de reconeixè'l,
l'anima a dur a terme el seu propòsit.

Arriba Egist i parla amb Elektra,
que l'informa que un jove acabat d'arribar l'està esperant.
Ell entra a palau i poc després en torna a sortir,
ensangonat i mortalment ferit per Orest,
que també ha assassinat Clitemnestra.

Crisòtemis, entre horroritzada i eufòrica,
surt i diu a la seva germana que Orest és dins del palau.

Però Elektra sent només una música que brolla del seu cap
i balla, desbordant d'eufòria, fins a caure morta.

Werther (Jules Massenet)

Els personatges

Werther	jove poeta, cosí i enamorat de Charlotte
Albert	promès oficial de Charlotte
Charlotte	filla del batlle, enamorada de Werther i promesa d'Albert
Sophie	germana de Charlotte
Batlle de la ciutat	vidu, pare de Charlotte i de Sophie

On transcorre l'acció

L'acció se situa a Wetzlar, a la vora de Frankfurt, a Alemanya.

PRIMER ACTE

El batlle, a casa seva, ensenya unes nadales als dos fills petits, tot i ser el mes de juliol, i rondina perquè els nens s'ho prenen de broma.

Charlotte, la filla gran, es prepara per assistir al ball que se celebrarà aquella nit.

En absència d'Albert, a qui està oficialment promesa, l'acompanyarà el seu cosí Werther.

Aquest arriba quan Charlotte està donant de berenar als seus germans petits.

La tendresa de la noia, la senzillesa de la casa i la natura que l'envolta el deixen extasiat.

Werther s'enamora de Charlotte.

Werther i Charlotte surten cap al ball acompanyats de diversos convidats i Sophie es queda a casa amb els germans petits.

Albert arriba, després d'una absència de 6 mesos,
sense haver avisat del seu retorn.

Ell i Sophie es posen a parlar de Charlotte
i de l'imminent casament dels dos joves.

Quan es queda sol,
Albert expressa el seu amor cap a Charlotte,
segur que és correspost.

Werther i Charlotte tornen del ball.

Al jardí, Werther li declara el seu amor.

Charlotte li explica que, abans de morir,
la seva mare la va fer prometre amb Albert.

Al mateix temps li confessa que, per un moment,
havia oblidat aquesta promesa.

El batlle surt de la casa i anuncia que Albert ha tornat.

Werther es desespera
en saber que no podrà casar-se amb Charlotte.

SEGON ACTE

Un diumenge de finals de setembre a la plaça de Wetzlar,
mentre se celebra l'ofici religiós al temple proper.

Arriben Albert i Charlotte, que s'han casat tres mesos abans,
aparentment feliços i molt units.

Werther apareix i contempla, turmentat,
la felicitat dels dos esposos.

En acabar l'ofici, Albert s'acosta a Werther
i lloa la seva lleialtat, perquè coneix els seus sentiments
cap a Charlotte.

Werther menteix dient-li que ja l'ha oblidada,
quan el cert és que segueix estimant-la com el primer dia.
Albert se'n va.

Charlotte es troba amb Werther
que li parla dels moments que van passar junts.

Ella li recorda que és l'esposa d'Albert
i li demana que marxi,
tot i que finalment li expressa el seu desig
de tornar-lo a veure per Nadal.

Sophie arriba, alegre, i convida Werther a ballar.

Ell, malhumorat, la rebutja i se n'acomiada bruscament,
dient que és per sempre.

Sophie li fa saber a Charlotte,
que queda visiblement commoguda.

Albert comprèn llavors que la seva esposa estima Werther.

TERCER ACTE

Tarda del 24 de desembre, a casa d'Albert.

Charlotte, sola, pensa en Werther, de qui està enamorada, mentre rellegeix les seves cartes.

Sophie entra, preocupada per l'estat melancòlic de la seva germana, a qui intenta animar.

Aviat, però, s'adona que la causa de la tristor de Charlotte és l'absència de Werther. Per animar-la, Sophie li fa prometre que passarà el Nadal amb el seu pare i tots els germans.

Charlotte es queda sola i poc després arriba Werther, que li declara el seu apassionat amor.

En un moment de debilitat ella cau en els seus braços, però reacciona ràpidament i fuig, pregant-li que no torni mai més.

Albert entra, preocupat, perquè algú li ha dit que Werther ha tornat i troba Charlotte visiblement torbada.

Abans que ella pugui explicar-li res, un criat porta una nota de Werther en què li demana les seves pistoles, per a un viatge molt llarg.

Albert ordena a Charlotte que lliuri l'estoig amb les armes al criat, amb una mirada fixa i penetrant que espanta la seva esposa.

Després es tanca a l'habitació.

Tement el pitjor, Charlotte surt a buscar Werther.

QUART ACTE

És la nit de Nadal.

En el gabinet de treball de Werther,

Charlotte hi entra bruscamment

i veu el seu cosí estès a terra, malferit i cobert de sang.

Werther obre els ulls i reconeix la seva estimada,

a qui demana perdó per haver-se disparat.

Charlotte li confessa que sempre l'ha estimat.

Werther li demana que, si no pot ser enterrat al cementiri, per tal com està prohibit fer-ho amb els suïcides, que l'enterrin prop del camí que du a la ciutat, on sap que Charlotte el visitarà.

Werther mor, mentre de la casa del batlle arriben les veus dels infants cantant nadales.

Charlotte es desmaia sobre el cos del seu estimat.

Quartett (Luca Francesconi)

Els personatges

Marquesa de Merteuil
Vescomte de Valmont

On transcorre l'acció

L'acció se situa en els ambients aristocràtics del París del segle XVIII.

ÚNIC ACTE

La marquesa de Merteuil espera el vescomte de Valmont, el seu antic amant, que en els darrers temps ha semblat que tornava a interessar-se per ella. Merteuil s'ha mostrat distant, però els seus sentiments envers ell són contradictoris.

Entra Valmont i enceten una conversa en què uni altre es provoquen amb ànim de ferir-se. Valmont està convençut que la marquesa segueix enamorada d'ell i li confessa que se sent atret per madame de Tourvel, una dona casada i fidel al seu marit.

Ella reacciona amb ràbia i per engelosir-lo diu que té un nou amant, bell i jove. També se sent dolguda perquè voldria que Valmont es convertís en amant de Cécile de Volanges, la seva neboda, jove i verge, que acaba de sortir del convent.

Valmont reflexiona sobre la fugacitat del temps i sobre la fascinació cap als cossos joves, que ells dos ja no tenen. La marquesa també manifesta el seu terror per la decadència del cos. Els dos personatges continuen la conversa que revela la perversió sexual que dona sentit a la seva vida.

El vescomte creu que la jove Cécile és una presa massa fàcil per a ell, però finalment accepta seduir-la. Merteuil els presentarà l'endemà a l'òpera.

Inicien un joc en què Merteuil fingeix ser Valmont, que intenta seduir la marquesa de Tourvel, rol que adopta Valmont. L'escena de seducció continua i va pujant de to, fins que Valmont (en realitat Merteuil) venç les resistències de Tourvel (en realitat Valmont). La convenç dient-li que deixarà la seva anterior vida de llibertí. També li parla de l'amor sincer que sent per ella, cast i molt diferent del que l'inspira la libidinosa Cécile de Volanges que, segons diu, el persegueix.

Per un moment, Valmont i Merteuil deixen d'actuar. El vescomte confessa que podria acostumar-se a ser dona. "Tant de bo jo pogués", respon la marquesa.

Reprenen el joc de rols, intercanviant els personatges. Ara Valmont s'interpreta a si mateix i desplega els seus dots de seductor cap a Cécile de Volanges, paper assumit per Merteuil. La jove (en realitat Merteuil) es mostra casta davant les paraules obscenes de Valmont.

El vescomte confessa que ha aconseguit seduir madame de Tourvel. Interrompen per segona vegada el joc i tornen a confrontar-se, cada vegada amb més hostilitat, en un procés de destrucció mútua.

Ara Valmont interpreta el paper de madame de Tourvel, decidida a suïcidar-se, avergonyida d'haver-se entregat a Valmont. Portant la ficció al límit, Merteuil, en el rol de Valmont, li ofereix una copa de vi enverinat a Tourvel (en realitat Valmont). El vescomte la beu i mor als peus de Merteuil. El joc de rols ha acabat.

Merteuil evoca el parlament d'Ofèlia de la Màquina Hamlet de Heiner Müller, en què aquesta destrueix la seva casa, els seus objectes, crema els vestits, s'arrenca el cor i surt al carrer coberta de sang.

Rigoletto (Giuseppe Verdi)

Els personatges

Duc de Màntua

Rigoletto	bufó de la cort del duc,geperut
Gilda	filla de Rigoletto
Comte Ceprano	noble cortesà
Comte Monterone	noble cortesà
Borsa i Marullo	cortesans
Sparafucile	sicari
Maddalena	germana prostituta de Sparafucile

On transcorre l'acció

A Itàlia, a la cort del Duc de Màntua, cínic i poderós seductor sense escrúpols. Rigoletto, bufó deforme, afavoreix i aplaudeix les conquestes amoroses del seu amo i es burla sense pietat de les seves víctimes, fins que ell també en serà una d'elles.

PRIMER ACTE

Al palau del duc de Màntua se celebra una festa. El duc confessa al cortesà Matteo Borsa que se sent atret per una bella desconeguda que des de fa tres mesos veu a l'església.

Per altra part, d'entre totes les belles dames que assisteixen a la festa, el duc s'interessa per la comtessa Ceprano i es dedica a festejar-la.

Ella intenta mostrar-se distant, però acaben sortint junts de la festa.

El comte Ceprano, en adonar-se'n, surt a buscar la seva muller. El bufó Rigoletto es burla d'ell davant de tothom, de manera cruel.

Un cortesà ve amb la notícia que Rigoletto té una amant i decideixen venjar-se de les burles constants del bufó. La suposada amant és en realitat Gilda, la filla de Rigoletto, una noia ingènua i atractiva, que el seu pare manté amagada per protegir-la dels despietats cortesans. I és precisament Gilda, la bella desconeguda en qui s'ha fixat el ducels últims tres mesos.

Torna el duc, irritat perquè Ceprano li ha impedit seduir la comtessa.

Rigoletto mostra la seva cara més cínica; ressentit i alhora servil envers els poderosos, suggereix al duc com desfer-se del marit gelós: empresonar-lo, exiliar-lo o tallar-li el cap.

El duc l'adverteix que va massa lluny amb les seves burles i que la còlera que provoca se li pot girar en contra.

La festa s'interromp amb l'arribada del comte Monterone, la filla del qual ha estat deshonorada pel duc. El comte maleeix el duc i Rigoletto, que es burla del dolor del pare. El duc ordena arrestar Monterone.

De camí cap a casa, Rigoletto es troba amb Sparafucile, un sicari, que li ofereix deslliurar-lo de qualsevol rival que intenti prendre-li la seva dama. Li explica que gràcies a la seva atractiva germana, atrau les víctimes fins casa seva i allí les fa desaparèixer.

En arribar a casa, Rigoletto manté una conversa amb Gilda, que li expressa preocupació per conèixer la seva veritable identitat i la del seu pare, i per saber alguna cosa de la mare morta. El pare reacciona amb una actitud autoritària i li ordena que no surti mai al carrer. Confia la seva filla a Giovanna, la criada.

Rigoletto sent un soroll i surt al carrer a veure si algú els vigila. El duc que havia seguit Gilda, aprofita l'ocasió per entrar a la casa i, després de subornar Giovanna, s'amaga. Gilda li parla a Giovanna del jove que la segueix a l'església i li confessa que encara l'estimaria més si fos pobre.

El duc surt de l'amagatall i s'agenolla als peus de Gilda, mentre li declara que l'estima, fingint que és un pobre estudiant. Ella també li confessa el seu amor.

El duc se'n va, mentre arriben davant la casa Marullo, Borsa,
Ceprano i altres cortesans armats i emmascarats,
disposats a venjar-se del bufó.
Quan se'l troben, li fan creure que vénen a endur-se
la dona del comte Ceprano, que viu a la casa del costat.

Rigoletto se sent alleujat
en saber queno vénen a buscar la seva filla
i accepta d'ajudar-los.
Li posen una bena als ulls i li fan aguantar l'escala.
El crit de socors de Gilda mentre se l'enduen
fa que Rigoletto s'adoni de la veritat.
Es treu la bena i, desesperat, es lamenta de la seva sort
i que s'hagi acomplert la maledicció de Monterone
del pare humiliat.

SEGON ACTE

En una gran sala del palau veiem el duc, sol,
que ha anat altre cop a la casa de Gilda i l'ha trobada deserta.
Ja sap que és la filla del bufó
i se sent entendrit per l'amor innocent de la noia.

Arriben els cortesans i expliquen al duc que han raptat
la que creuen amant de Rigoletto i l'han tancada en una cambra.
El duc manifesta la seva alegria.

Arriba Rigoletto, humiliat i angoixat,
però davant els cortesans simula indiferència i desimboltura,
mentre intenta descobrir on tenen amagada la seva filla.
Els cortesans se'n burlen amb bromes cruels
i es queden sorpresos quan s'assabenten que és la seva filla.

Gilda surt de sobte i es llança als braços del seu pare,
que passa de l'alegria a la vergonya
quan la noia confessa haver estat forçada.
Rigoletto fa marxar els cortesans i jura venjar-se.

TERCER ACTE

Als afores de Màntua, vora el riu Mincio.
Sparafucile viu en un miserable hostal amb Maddalena,
la seva germana prostituta.

Ha passat un mes i Rigoletto acompanya la seva filla a l'hostal
perquè pugui veure la depravació del duc,
que té una cita amorosa amb Maddalena.
Malgrat tot, Gilda segueix enamorada d'ell.

Rigoletto ha contractat els serveis del sicari per assassinar el duc.
El bufó insta la seva filla a tornar a casa,
disfressar-se d'home i fugir a Verona, on ell l'anirà a trobar.

Rigoletto acorda amb Sparafucile que tornarà a mitjanit
a recollir el cadàver del duc.
Però Maddalena també ha caigut rendida als encants del duc
i vol salvar-lo.
Proposa al seu germà matar Rigoletto, però Sparafucile s'hi nega.
Finalment, decideix matar el primer viatger
que truqui a la porta abans de mitjanit.

Mentrestant, Gilda, disfressada d'home,
ha arribat novament a l'hostal
i ha sentit, horroritzada, la conversa dels germans.
Decidida a sacrificar-se pel seu estimat,
entra a l'hostal i és apunyalada.

Arriba Rigoletto a recollir el cos del seu enemic.
Sparafucile li dóna un sac amb el cadàver
a canvi d'una bossa amb diners i se'n va.
El bufó se sent feliç,
però quan s'acosta al riu per llençar el sac,
sent la veu llunyana del duc.

Pressentint el pitjor, obre el sac i descobreix horroritzat,
la seva filla que, abans de morir,
encara té temps de demanar perdó per ella i pel duc.

L'holandès errant (Richard Wagner)

Els personatges

Daland	mariner noruec
Senta	filla de Daland
L'Holandès	capità del vaixell fantasma
Erik	un caçador, promès de Senta
Mary	dida de Senta
Timoner	del vaixell de Daland

On transcorre l'acció

A Sandwicke, un poble mariner de la costa sud de Noruega.

PRIMER ACTE

Enmig d'una tempesta, Daland fondeja el seu vaixell en una cala propera a Sandwicke, al sud de Noruega. Quan la tempesta amaina, els mariners es retiren a dormir. El timoner es queda de guàrdia, però la son el venç i no s'adona que un estrany vaixell llança les àncores just al seu costat. Una tripulació silenciosa i fantasmagòrica es posa a arriar veles.

D'aquest vaixell fantasma en baixa l'Holandès, el capità, que es lamenta de la seva sort: va ser condemnat a vagar eternament sense possibilitat de trobar descans en la mort. Va ser el càstig per haver invocat el dimoni en un Divendres Sant, prometent, enmig d'una tempesta, que passaria el perillós cap de Bona Esperança i navegaria fins el dia del Judici Final.

Cada 7 anys, però, li és permès tocar terra per intentar trobar l'amor d'una donzella fidel que estigui disposada a morir per ell. Només així podrà morir i trobar la pau i el descans eterns.

Daland surt a coberta i veu l'Holandès.
Inicien una conversa
i l'Holandès li explica que el seu vaixell va carregat de tresors.
Quan s'assabenta que Daland té una filla,
li ofereix tota la seva fortuna a canvi de la mà de la noia.
Daland accepta encantat i convida l'Holandès a seguir-lo.

SEGON ACTE

Interior de la casa de Daland i la seva filla Senta.
Mary, la dida, i unes noies cusen robes i xarxes,
mentre Senta observa, absorta, un quadre
que representa un mariner pàl·lid, amb barba i vestit fosc.
Senta els explica la llegenda de l'Holandès errant.

Mary està preocupada per l'actitud de Senta,
tan obsedida pel mariner del quadre
que fins i tot s'ofereix a ser la dona que salvi l'Holandès.

Aleshores arriba el jove Erik, promès de Senta,
que anuncia l'arribada a port del vaixell de Daland.
Les joves surten a rebre els marits i promesos,
i Erik i Senta es queden sols.

Erik mostra el seu neguit per la indiferència de Senta,
amb qui vol casar-se. I li diu que l'ha vista en somnis
abraçant un desconegut que arribava en un vaixell.
Senta respon amb evasives, tot i reconèixer
que estima amb tendresa el jove Erik.

Arriben Daland i l'Holandès.
Senta queda fascinada davant del nouvingut,
a qui reconeix com l'home del quadre.
Daland demana que tractin l'hoste amb la màxima solemnitat
i anuncia a la seva filla que, si hi està d'acord,
l'Holandès serà el seu marit.

Senta es queda sola amb el foraster
que li confessa que d'ella en depèn la seva salvació.
Els dos es confessen el seu amor
i es prometen amor i fidelitat eterns.
Daland torna a entrar per fer saber
que se celebra una festa en honor dels promesos.

TERCER ACTE

En el port, els mariners de Daland i tot el poble estan de festa i conviden la tripulació de l'Holandès a afegir-s'hi.

En el vaixell fantasma el silenci és absolut,
fins que un cop de vent mou les veles
i se senten els cants de la tripulació invisible,
qual cosa els omple a tots de terror.

Erik, per la seva banda, intenta retenir Senta recordant-li els feliços moments del passat.

L'Holandès, en veure'ls junts,
creu que Senta és una dona infidel i es disposa a marxar.

Però ella li declara una vegada més el seu amor
i per demostrar-ho es llança al mar.

Tot seguit, el vaixell de l'Holandès errant s'enfonsa,
davant l'horror de tothom.

Le fille du régiment (Gaetano Donizetti)

Els personatges

Marquesa de Berkenfield	noble austríaca
Hortensius	majordom de la Marquesa
Marie	jove adoptada pel regiment francès
Tonio	jove camperol
Sulpice	sergent del regiment francès
Duquesa de Crackentorp	mare del promès de Marie

On transcorre l'acció

A prop d'un poble de les muntanyes del Tirol, l'any 1805, durant les guerres napoleòniques, i en el castell de Berkenfield, a Àustria.

PRIMER ACTE

Els vilatans d'un poble tirolès, amenaçat per l'exèrcit napoleònic, estan reunits i preguen perquè la guerra acabi. L'exèrcit ha bloquejat els camins i la marquesa de Berkenfield i el seu majordom Hortensius estan retinguts al poble, sense poder a Àustria.

Tonio, un jove camperol tirolès, apareix per anunciar que l'exèrcit es retira, notícia que és rebuda amb gran alegria.

Arriba al poble el 21è regiment de l'exèrcit francès, capitanejat per Sulpice, i promet restablir la pau i l'ordre. Ve amb ells Marie, una jove òrfena adoptada pel regiment fa anys i venerada pels soldats.

Marie explica a Sulpice que ha conegut un jove tirolès, Tonio, que li ha salvat la vida quan ella anava a caure per un precipici. Intuint que la noia n'està enamorada, Sulpice li recorda que només es pot casar amb un soldat del mateix regiment.

Uns soldats porten pres un jove que han confós amb un espia,
i el posen sota la custòdia de Marie.
Ella reconeix a Tonio, el seu salvador
i els dos confessen la seva atracció mútua.
Però la noia li fa saber que només es podrà casar amb un soldat.

La marquesa de Crackentorp demana a Sulpice protecció
per tornar al castell de Berkenfield.
Sulpice recorda que aquest nom estava en els documents
que acompanyaven Marie quan el regiment la va trobar.

La Marquesa li fa saber que Marie és la seva neboda,
que s'havia perdut en el trasbals de la guerra.
Ara vol endur-se-la per donar-li una bona educació
i corregir el seu comportament masculí.

En aquell moment, Tonio arriba per informar
que s'ha allistat a l'exèrcit per poder-se casar amb Marie.
Però Sulpice li fa saber que obliguen la noia
a tornar amb la seva tia.

El regiment és a punt per marxar, mentre Marie, desfeta en plors,
es prepara per anar-se'n al castell de Berkenfield.

SEGON ACTE

Saló del castell de Berkenfield, uns mesos més tard.
La marquesa i la duquessa de Crackentorp
han acordat el casament de Marie amb el fill d'aquesta.

Sulpice, convalescent d'una ferida de guerra, arriba al castell.
Marie, contenta de retrobar el seu antic company,
li confessa que se sent sola i que enyora la vida d'abans.

Els soldats del regiment irrompen en el castell
i celebren el retrobament amb Marie.
Tonio explica aleshores que el seu oncle li ha revelat un secret
que pot fer-los feliços a tots.
Sense dir de què es tracta, va a demanar la mà de Marie
a la marquesa.
Però aquesta s'hi nega, perquè l'ha compromesa
amb el fill de la duquessa de Crackentorp.

Llavors Tonio revela el secret:
la marquesa no tenia cap germana.
Marie és en realitat la seva filla.
Quan aquesta se n'assabenta, se sent més obligada encara
a obeir-la i a casar-se amb qui li ha destinat.

Arriba la duquessa de Crackentorp amb el seu fill i diversos convidats a la festa del compromís de Marie. Però en anar a signar el contracte matrimonial, entren els soldats del regiment amb Tonio al capdavant. La duquessa s'escandalitza davant de l'actitud dels antics companys de Marie i encara més quan aquesta li confessa que era la cantinera del regiment.

La marquesa, per la seva banda, s'ha acabat convencent de la sinceritat dels sentiments de la seva filla i de Tonio i accepta la seva unió.

Don Giovanni (Wolfgang Amadeus Mozart)

Els personatges

Don Giovanni	jove noble
Leporello	criat de Don Giovanni
El Commendatore	comanador de Sevilla
Donna Anna	filla del Commendatore
Don Ottavio	promès de Donna Anna
Donna Elvira	dama de Burgos
Zerlina	camperola
Masetto	espòs de Zerlina

On transcorre l'acció

A Sevilla, al palau del Commendatore i els seus voltants.

PRIMER ACTE

Leporello espera el seu senyor, Don Giovanni, a l'entrada del palau del Commendatore de Sevilla. Està cansat de les aventures del seu senyor.

Don Giovanni surt de pressa del palau i, darrere d'ell, Donna Anna, la filla del Commendatore, que intenta descobrir qui ha intentat forçar-la.

Durant la persecució, apareix el Commendatore que, per defensar l'honor de la seva filla, desafia en duel l'assaltant. Mentrestant, Donna Anna entra a la casa a buscar ajuda. Don Giovanni fereix de mort el Commendatore i escapa.

Torna Donna Anna, acompanyada per Don Ottavio, el seu promès, i troben el Commendatore sense vida. Desolada, la jove demana a Don Ottavio que vengui la mort del pare.

A la nit, Don Giovanni i Leporello són en un hostal.
En veure que arriba una dona, s'amaguen.
És Donna Elvira, noble procedent de Burgos,
que es lamenta per l'home que la va abandonar.

Don Giovanni creu que pot treure profit de la situació,
però en sortir del seu amagatall,
Donna Elvira el reconeix com el traïdor de qui parlava.
Don Giovanni fuig, mentre Leporello li explica a Donna Elvira
totes les conquestes amoroses del seu senyor.
Perplexa pel que acaba de sentir, se'n va descoratjada.

Als afores de Sevilla, uns camperols
celebren les noces de Zerlina i Masetto.
Don Giovanni i Leporello se sumen a la festa.
Don Giovanni s'insinua a Zerlina
que se sent afalagada i no el rebutja.
Per alliberar-se de Masetto i dels convidats,
ordena a Leporello que convidi tothom a una festa al seu palau.
Masetto, dolgut, veu com la seva promesa es queda a soles
amb el seductor.

Apareix Donna Elvira que adverteix la jove
que no es fii de Don Giovanni i se l'emporta,
desmuntant així els plans del seductor.
Arriben Don Ottavio i Donna Anna que, per la veu,
creu reconèixer l'assassí del seu pare.

Al jardí del palau de Don Giovanni,
Masetto retreu a Zerline que hagi coquetejat amb Don Giovanni.
Ella es mostra penedida
però no aconsegueix vèncer la desconfiança de Masetto.
Donna Elvira, Donna Anna i Don Ottavio, emmascarats,
arriben a la festa disposats a deixar en evidència Don Giovanni.
Leporello sense reconèixer-los, els convida a entrar.

Don Giovanni intenta novament seduir Zerlina
però els crits d'ella alerten els invitats,
que es treuen les màscares i l'amenacen.
Don Giovanni se'n va, impassible i desafiant.

SEGON ACTE

De nit, Leporello i Don Giovanni
es troben davant la casa de Donna Elvira.
La intenció de Don Giovanni és seduir
una de les criades de Donna Elvira.
Per aconseguir-ho, demana a Leporello que intercanviïn la roba.

En sentir la veu de Donna Elvira,
Don Giovanni empeny Leporello que el suplanti
per seduir-la i se'n vagi amb ella
deixant-li el camí lliure per seduir la criada.
Donna Elvira cau en el parany.
Quan els dos han marxat,
Don Giovanni entona una serenata sota la finestra de la criada.

Arriba llavors Masetto, acompanyat dels camperols,
que busca Don Giovanni per matar-lo.
El troben, però no el reconeixen perquè va vestit
amb la roba de Leporello.
Don Giovanni, disfressat, aprofita l'ocasió per apallissar Masetto.
Zerlina sent els gemecs del seu home i se l'emporta a casa.
Amorosa, el consola, tot retraient-li que sigui tan gelós.

Leporello i Donna Elvira, que encara no l'ha reconegut,
tot assajant arriben davant la casa de Donna Anna.
Leporello cansat d'aquesta situació vol fugir,
però de sobte, apareixen la resta de personatges
que, en confondre'l amb Don Giovanni, intenten matar-lo.

Leporello acaba revelant la seva veritable identitat.
Tots s'indignen i Don Ottavio decideix acomplir la venjança
que li reclamen. Donna Elvira es queda sola, i malgrat tot,
desitja que no li passi res a Don Giovanni.

Més tard, Don Giovanni es troba casualment amb Leporello
en un cementiri. Intercanvien de nou la roba
i, mentre explica al criat les seves últimes malifetes,
senten la veu d'ultratomba de l'estàtua del Commendatore.
Don Giovanni, que s'ho pren de broma,
obliga Leporello a convidar-la a sopar.
L'estàtua accepta la invitació.

A la seva habitació, Donna Anna es lamenta de la mort del seu pare
i, desconsolada, no accepta la proposició de matrimoni de Don Ottavio.

Al palau de Don Giovanni, tot està a punt per al sopar.
Entra Donna Elvira que, en una darrera mostra del seu amor,
prega a Don Giovanni que abandoni la vida de llibertinatge.
Quan veu que aquest la ignora, se'n va.

En aquell moment apareix el Commendatore,
que demana a Don Giovanni que es penedeixi del seu estil de vida.
Ell s'hi nega.
Sent llavors un fred glacial que l'envaeix,
i enmig de grans turments, l'estàtua se l'emporta a l'infern.

Arriben llavors la resta de personatges,
disposats a venjar-se de Don Giovanni.
Leporello els explica el final tràgic del seu amo,
que tots consideren merescut perquè, conclouen:
“Aquest és el final de qui obra malament;
i, per als pèrfids, la mort és sempre igual que la vida”.

Il trovatore (Giuseppe Verdi)

Els personatges

Manrico	trobador i oficial de l'exèrcit del Comte d'Urgell. Enamorat de Leonora
Comte Luna	noble al servei del príncep d'Aragó. Germà de Manrico
Leonora	dama noble, enamorada de Manrico i festejada pel Comte de Luna
Ines	confident de Leonora
Azucena	gitana, suposada mare de Manrico
Ruiz	lloctinent de Manrico

On transcorre l'acció

L'acció se situa a l'Aragó i a Biscaia al segle XV. Té com a rerafons la revolta del Comte Jaume d'Urgell contra Ferran d'Antequera després del Compromís de Casp, en el qual Ferran fou nomenat successor de Martí l'Humà al regne d'Aragó.

PRIMER ACTE

Pati interior del palau de l'Aljafería a Saragossa.
El capità Ferrando explica als seus homes la història del germà petit del vell Comte Luna, que va ser embruixat per una gitana fetillera. La gitana va ser condemnada a la foguera, però poc abans de morir cremada, va demanar venjança a la seva filla, Azucena.

Al cap d'un temps, Azucena va raptar el fill petit del Comte i, en el mateix indret on havia estat cremada la bruixa, es van trobar restes carbonitzades d'un nen. Tothom va creure que es tractava de les restes del fill del Comte.

Ja a punt de morir, el Comte va fer jurar al fill gran que venjaria la mort del seu germà.

En el jardins de palau, Leonora confessa a la seva confident Ines el seu amor per un jove trobador, Manrico, de qui s'havia enamorat en un torneig.

Mentre parlen, arriba el Comte Luna, boig d'amor per Leonora.
La foscor de la nit fa que la jove el confongui
amb el seu amant i se li llença als braços.
En aquell moment arriba Manrico que acusa Leonora d'infidel.
Però la situació s'aclareix i els dos rivals es desafien a un duel.

SEGON ACTE

En un campament enmig de les muntanyes de Biscaia,
diversos gitanos canten a la vora del foc,
al ritme del repicar dels seus martells.

Davant les flames, a Azucena li venen terribles records
i explica al seu fill Manrico la seva veritable història:
la seva mare, acusada d'embruixar el fill petit del Comte de Luna,
va ser cremada, i ella, per venjar-la, va raptar el fill petit del vell Comte.

Quan es van descobrir les restes cremades i fumejants d'un infant,
tothom es va pensar que aquell era el nen raptat.
Però per error, Azucena havia matat
el seu propi fill llançant-lo al foc.
Per tant, el fill petit del Comte segueix viu.
Es tracta de Manrico, germà de Luna
i alhora el seu rival polític i amorós.

Manrico confessa a Azucena que en una batalla contra el seu germà
una força misteriosa li va impedir matar-lo
tot i que el tenia al seus peus, vençut.
Es com si intuís el vincle fraternal que els unia.

En aquell moment apareix un missatger per comunicar a Manrico
que Leonora es disposa a ingressar en un convent de monges,
convençuda que el seu amant ha mort en el duel amb Luna.
El trobador se'n va a trobar-la per impedir-ho.

Però el Comte Luna i els seus homes s'han avançat
i esperen en el convent per raptar Leonor.
Quan aquesta apareix, amb diverses monges novícies,
de sobte irromp Manrico amb els seus homes,
més nombrosos que els de l'exèrcit de Luna.
Aquest és derrotat mentre Manrico s'endú Leonora.

TERCER ACTE

Un campament a la vora del castell de Castellor, a Saragossa.
Ferrando i els seus homes juguen a daus tot esperant que es faci de dia
per assaltar el castell on es troben Leonora i Manrico.

Luna, iracund, rep una notícia que pot fer tornar el seu enemic: han detingut una gitana, Azucena, a la qual el Comte interroga després d'haver-se identificat com a germà del nen llançat a la foguera. Azucena confessa aleshores que és la mare de Manrico, i Luna vol aprofitar aquesta oportunitat per fer xantatge al seu rival.

En una sala propera a la capella del castell on es troben Manrico i Leonora, hi entra de sobte Ruiz, lloctinent de Manrico, i li comunica que Luna ha fet presonera la seva mare.

Manrico s'apressa per anar-la a rescatar convençut de que serà condemnada a mort.

QUART ACTE

Exterior del palau de l'Aljaferia. És de nit. Luna i els seus homes van prendre el castell i van fer presoner Manrico. Leonora arriba disposada a salvar-lo. A canvi d'alliberar Manrico, s'avé a entregar-se a Luna. Però sense que el Comte ho vegi, Leonora ingereix un verí que la farà morir abans que Luna la posseeixi.

A l'interior del calabós, Manrico consola Azucena, que jeu presa al seu costat. Quan la gitana s'adorm, arriba Leonora i li diu a Manrico que serà alliberat.

El trobador sospita que ella li ha estat infidel i s'indigna, tot i que de seguida constata, en veure-la defallir, que està agonitzant. Leonora li confessa que s'ha enverinat per no caure als braços de Luna.

Quan aquest irromp al calabós i veu morta Leonora, ordena que s'executi Manrico. Un cop acomplerta la sentència al pati d'armes, Azucena declara a Luna que Manrico era en realitat el seu germà. La gitana ha complert la seva paraula i ha venjat la mort de la seva mare.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.